

رحلت "شیخ بهایی" عالم کم نظیر و دانشمند بزرگ عهد صفوی (1030ق)

شیخ الفقهاء، استاد الحکماء، رئیس الأدبا، علامه ي دهر، شیخ الاسلام و المسلمین، شیخ بهاءالدین محمد بن عزالدین حسین بن عبدالصمد حارثی...

شیخ الفقهاء، استاد الحکماء، رئیس الأدبا، علامه‏ ي دهر، شیخ الاسلام و المسلمین، شیخ بهاءالدین محمد بن عزالدین حسین بن عبدالصمد حارثی همدانی جبعی عاملي معروف به شیخ بهایی از شاگردان شهید ثانی و یکی از علمای بزرگ شیعه و از افتخارات جهان اسلام مي‏باشد. شیخ بهایی فقیهی اصولی، محدث رجالی، مفسر، ریاضی‏دان، حکیم، متکلم، ادیب، شاعر، جامع علوم عقلی و نقلی بود و بالجمله در علوم متنوع، گوی سبقت از افاضل و دانشمندان ربوده است. وي در سال 953 قمری در بعلبک لبنان به دنیا آمد. در طول حیات پربار خویش مسافرت‏های زیادی به نقاط مختلف جهان داشت و از محضر اساتیدی برجسته در رشته‏های گوناگون استفاده نمود. شیخ بهایی در این سفرها توانست در بسیاری از علوم، مانند: هیئت و نجوم، ریاضیات، تفسیر قرآن، فقه و اصول، علم حدیث، ادبیات فارسی و عربی و طب و مهندسی متبحر گردد و در تمامی آن‏ها کثی را به رشته‏ی تحریر درآورد. وي نخستین کسی است که يك دوره‏ی فقه غیراستدلالي به زبان فارسی نوشت. ملاصدرا، ملامحمدتقی مجلسی اول، محقق سبزواری، ملاحسنعلی نسطری، میرزا رفیعا نایینی، سید ماجد بحرانی، ملامحسن فیض کاشانی، ملامحمدصالح مازندرانی و ده‏ها دانشمند و فاضل دیگر از شاگردان شیخ بهایی مي‏باشند. کشکول، اسرارالبلاغه، اثنی عشریات، خمس اربعین حدیثاً، جامع عباسی، عین الحیوة و بحرال حساب و ده‏ها اثر دیگر از جمله آثار اوست. آثار علمی و مهندسی وي را مي‏توان در جای جای اصفهان مشاهده نمود. سرانجام، شیخ بهایی، این دانشمند کامل و جامع در 77 سالگی در اصفهان پایتخت سلسله‏ی صفویان بدرود حیات گفت و طبق وصیتش در مشهد مقدس و در نزدیکی مرقد مطهر حضرت امام رضا(ع) مدفون گردید.